

De Beginjaren: De Zegening van Vergeving

Nu, beginnen we.

En, inderdaad, wees hartelijke gegroet, geliefde heilige vrienden. Inderdaad, wees hartelijke gegroet, geliefde en heilige grote Stralen van Licht, die eeuwig schitteren in de geest van onze Vader, en die dat brengen wat Liefde is, die dat brengen wat Licht is, die dat brengen wat Wijsheid is en Vrede en Eenvoud – en Vergeving.

Want in Waarheid wacht de wereld op jouw vergeving. Zij wacht om gezalfd te worden door de Geest van Christus die naar alle geschapen dingen kijkt en hen vergeving schenkt. Want jullie wereld leeft doortrokken van angst. Jullie wereld is vol met vele broeders en zusters die geteisterd worden door een diep gevoel van onwaardigheid en schuld. In slaap gevallen, dromen zij nog steeds een illusoire droom. Maar net als elke droom heeft het de macht om de geest te betoveren en de cellen van het lichaam te blokkeren om alleen datgene uit te stralen wat echt is: Licht. En Licht is Liefde. En daarom, om deze avond te beginnen en om deze boodschap met onze vele vrienden te delen, willen we het inderdaad over vergeving hebben.

Geliefde vrienden, vergeving vereist genade; en genade is niets anders dan de uitbreiding via de vorm – via het lichaam, via de emoties, via je aanraking, via je glimlach, via de glinstering in je ogen – van de Genade die *jij* al hebt *ontvangen*.

Het is dus altijd raadzaam te onthouden dat als je Genade wilt kennen, geef dan Genade. En op elk moment, als je door jouw wereld loopt, als je mij en veel van mijn vrienden zou toeroepen:

Leer mij wat mijn doel is, wat is mijn functie? Wat is mijn unieke en speciale rol?

En je verstand zou je zeggen dat het een vorm van dienstbaarheid moet zijn los van je eigen wezen. Ik zeg je, jouw doel en jouw functie is dezelfde als die van mij was en is: Diegene te zijn door wie de genade van een liefhebbende God wordt gegeven aan hen die nog steeds de boosaardige, donkere en afschuwelijke droom van afscheiding dromen. Want in die droom kan er niets anders zijn dan een diepe innerlijke pijn. En iemand die zo droomt, gedraagt zich zo dat bijna elke gedachte en elke handeling een schreeuw om hulp en genezing wordt – een schreeuw aan dovemans oren in de wereld, want de wereld gelooft in oordeel en niet in vergeving, in veroordeling en niet in genezing.

Daarom, ken de kracht die in je woont, want je bent al tot jouw roep ontwaakt. Je bent al begonnen je ogen te verheffen uit de droom van afscheiding en begonnen een groot Licht te zien dat eeuwig schijnt, dat lijkt te stralen vanuit een bepaalde plaats, vanuit een bron ver verwijderd van alles wat je hebt gekend en alles wat je denkt te zijn. En toch is het Licht dat je ziet, jouw Licht, door God zelf in je geplaatst vanaf het eerste moment dat je jouw eigen unieke versie van de droom van afscheiding begon te dromen.

Hoe zul je dat Licht dan leren kennen? Niet door het te zoeken, maar door het toe te laten. Breng daarom, als je door de wereld gaat, en je afvraagt wat je doel is, je aandacht terug naar het simpele feit dat *je hier bent om de wereld te zegenen middels de Vergeving van Christus*. Kijk daarom mild naar alles wat je ziet. Leer om je geest, je emoties en, zolang het

duurt, zelfs je lichaam terug te brengen naar vrede, zodat de genade van Christus ongehinderd door je heen kan stromen, onbegrensd, *stralend in al zijn vreugde*. En laat dat Licht vallen op wie je ook ziet, wat je ook ziet: een grassprietje, een blaadje dat van een boom valt, een wolkenflard die door de lucht trekt, een sneeuwvlokje dat valt. Zegen deze dingen, want ook zij zijn voortgekomen uit *jouw* Heilige Geest. En ze zijn doortrokken van datzelfde Licht dat *jou* je bestaan geeft.

De wereld snakt naar vergeving, en de ziel snakt naar vereniging met God, en zoekt op duizend ingewikkelde manieren en technieken naar een weg om schepsel en schepper, geliefde en minnaar te doen versmelten. Want inderdaad, jij bent de beminde van God, en je kunt werkelijk niemand anders zijn. Want God scheidt niet wat tegen Hemzelf indruist. Omdat jij een grootse Lichtstraal bent die straalt in die ene geest, ben jij, de geschapene, de geliefde van God. En je vrede en vervulling zullen ten volle tot je komen wanneer je je geest hebt omgeschoold om met geen andere gedachte genoeg te nemen dan met die waarin de vreugdevolle, vanuit het hart gevoelde toewijding aan je Schepper tot uitdrukking komt – niet als een strenge meester los van jou, maar als de tegenwoordigheid van de Liefde zelf, die het eigenlijke scheppingsproces ontsteekt waardoor jij bent ontstaan. Niet om te lijden onder de dingen van de wereld, niet om de droom van afscheiding te dromen – dat was nooit nodig, het was een maar een tijdelijke keuze – maar juist om alles uit te breiden wat God *is*.

Daarom, als je je vrijheid en vrede wilt kennen, gebruik dan elk moment om de aandacht van je geest terug te brengen naar de genade en de zegen van vergeving. Want als je vergeeft, zul je leren dat je al vergeven bent. En als je de wereld zegent, zul je weten hoe gezegend je werkelijk bent. En de dag zal komen dat je de onbeperkte zegen van je Vader niet langer vreest, want je zult weten dat alle dingen voor jou geschapen zijn, uit Liefde – dat je jezelf nooit hoeft te beperken op welk moment dan ook, binnen je bewustzijn, in welke wereld je ook speelt en danst. Neem dan mijn mantel om je schouders. Zet mijn kroon van Licht op je hoofd. Want het is je gegeven om de belichaming te zijn van alles wat Christus is.

En, werkelijk, omdat alleen Christus de schepping van God is, is dat het enige dat je in Werkelijkheid kunt zijn. Dat betekent dat als er ook maar één moment in je dag is waarop de gedachte in je denkkeest je naar de gewaarwording zou trekken dat je iets anders bent dan waarvoor je geschapen bent, dat je er op dat moment voor gekozen hebt je te vereenzelvigen met pure en volslagen waanzin. Hm! Ik heb vaak gezegd dat er een keuze is tussen slechts twee emoties, Liefde en angst. En twee andere woorden die gebruikt zouden kunnen worden zijn: gezond verstand en waanzin. Er is geen grijs gebied. Je bent of het één of het ander. Je zou jezelf voor de gek kunnen houden en zeggen,

Tja, ik ben echt op weg naar de Liefde, maar ik moet eerst door deze bepaalde dingen heen en dan kom ik er misschien wel.

Je bent of thuis, of je bent weg van thuis. Je bent of Eén met God, of je droomt de droom van afscheiding. Het ene brengt de realiteit van Vrede, het andere brengt wat krankzinnig lijkt in deze omgekeerde wereld van jou: de erkenning dat je bent zoals je geschapen bent om te zijn. En op dit moment heb je alle macht onder Hemel en Aarde om voor vrede te kiezen. Om alleen liefde uit te breiden. Om te vergeven in plaats van te oordelen. Om open te zijn in plaats van gesloten.

De weg is dan gemakkelijk en zonder inspanning. Het vereist alleen dat je een bewuste keuze maakt: de percepties en ideeën over te geven die je ooit hebt gehad over wie of wat dan ook (inclusief jezelf) die anders zijn dan de kostbaarheid van de Werkelijkheid van Christus. En om dan de Heilige Geest toe te staan die omstandigheden naar voren te brengen die je kunnen laten zien waar je ooit gefaald hebt en voor krankzinnigheid hebt gekozen, zodat je dat eenvoudigweg kunt corrigeren.

En dat is de reden waarom je, terwijl je door je vele incarnaties danst, steeds dezelfde mensen tegen het lijf loopt. En de energieën die elke ziel aan je voorlegt zullen je tot vervelens toe worden gepresenteerd totdat je die energie hebt omarmd en in je eigen wezen hebt erkend; en dan via de reflectie of de spiegel van het vergeven van die energie, begin je het proces van het ontmantelen of oplossen van die energie in je eigen wezen. Want ze zijn één en dezelfde. Je hebt nog nooit echt naar een ander gekeken. Je ogen zouden je lichamen laten zien die niet op dezelfde plaats lijken te zijn als jouw lichaam, maar dat is een illusie, want *jij* hebt geen lichaam. Er zijn *lichamen*, maar *jij* hebt er geen. Je verblijft er niet in; het verblijft in de heilige uitgestrektheid van de Ene Geest, de Ene Geest die geïncarneerd is op jullie aarde. Vergeving is de brug naar genezing.

Tweeduizend jaar geleden, zoals jullie de tijd begrijpen, kwam ik met een heel eenvoudige boodschap. En de boodschap was de boodschap van vergeving. Ik ben opnieuw gekomen om op vele manieren dezelfde eenvoudige techniek te geven, *want alleen die werkt*. En toch wil de denkgeest je doen geloven dat je het steeds moeilijker moet maken.

Er moet nog iets anders te verwerven zijn, één of andere grote kracht, één of andere grote mystieke ervaring. Kon ik maar al mijn uiterlijke zaken op orde krijgen, dan zal ik niet vergeten de wereld te vergeven, want dan zal ik me op mijn gemak voelen.

Wees ervan verzekerd dat wat je in de wereld om je heen weerspiegeld wilt zien, beïnvloed wordt door – een uitvloeisel is van – de kwaliteit van bewustzijn die je in je bewustzijn toelaat, op ieder moment. En als je dan strijd lijkt te kennen, is er nog een hoekje over dat nog niet is aangeraakt door je eigen vergeving. Ben je nu in staat om dat hoekje op te zoeken? Velen van jullie zullen het proberen.

Maar is het niet gemakkelijker om eenvoudigweg te erkennen dat de Heilige Geest al precies die omstandigheden heeft geschapen die jij nodig hebt om te ontwaken? Dus, als je je pad wilt zoeken, open dan je ogen. Let op de plaats waar je lijkt te zijn, fysiek op deze aarde. Zie met wie je lijkt te zijn. Haal heel diep adem, en herinner je dat alle dingen volmaakt zijn, dat dat je gouden deuropening is, je oog van de naald. En als je de keuze maakt om gewoon de Aanwezigheid van Christus te zijn en de genadige zegen van vergeving uit te breiden, zul je voelen dat je rusteloosheid begint op te lossen.

En als die oplost in de diepte van je wezen, door je bewuste keuze om de kracht van je geest te gebruiken (dat is alles wat je hebt) om vergeving te schenken en daardoor waarnemingspatronen in de diepte van je geest op te lossen, dan zul je de wereld om je heen anders gaan zien. En wondergerichtheid begint meer en meer datgene te zijn wat je door dit leven draagt. Je ontmoet precies de juiste persoon. Je krijgt de perfecte baan. En de rest. Het regent als je wilt dat het regent, en het is zonnig als je wilt dat het zonnig is. En het zal je allemaal verwonderen.

Uiteindelijk, *wanneer de denkkeest volledig gezuiverd is* – wat simpelweg betekent dat hij gereinigd is van elk conflict tussen Liefde en angst, vergeving en oordeel – zul je weten dat je voor altijd onbeperkt bent. Je zult weten dat, als je schijnbaar in de lichamelijke ervaring bent – of je nu de afwas doet of het vuilnis buiten zet, wat je ook aan het doen bent – je zult weten dat jij, als vleesgeworden Christus, er bewust voor gekozen hebt je wezen deze ervaring toe te staan als weer een nieuwe gelegenheid om de wereld te zegenen met de vergeving waar zij om schreeuwt. En als je lichaam lijkt op te lossen in licht en je niet langer gezien wordt door andere lichamen in ruimte en tijd, zul je weten dat ook dat de volmaakte keuze voor vrijheid is.

Stel je voor... stel je dan voor... wandelend door dit leven dat je leidt, in een wereld die de Realiteit van God vergeten lijkt te zijn, en dat je, van de kruin van je hoofd tot de puntjes van je tenen, niet één spoor van beklemming of angst voelt. Stel je voor dat de cellen van je lichaam zo ruim voelen als de hemel. Stel je de Vrede voor die alle begrip te boven gaat en die elk orgaan van het lichaam doordringt. Een vriendelijke glimlach op de lippen, nauwelijks waarneembaar voor anderen. Een zachtheid in het gebied van het hart. Een gevoel van lichamelijke ontspanning van de zonnevlecht tot aan de basis van de ruggengraat. Je gedachten zijn kalm en helder, je mist niets, maar je houdt je nergens aan vast. Stel je voor dat je tot niets gedwongen wordt, en dat er toch geen spoor van oordeel over iets ontstaat.

Stel je voor dat je door dit leven wandelt waarin *niets onaanvaardbaar voor je is*, omdat je zo druk bezig bent de wereld te zegenen met de vergeving van Christus, in het besef dat de droom een droom is, een droom is, een droom is. En dromen hebben geen effect op de dromer wanneer de dromer ontwaakt. Stel je voor dat je dit leven in Volmaakte Vrede leeft.

Is dit een moeilijke weg? Nee. Het vereist in de allereerste plaats de bereidheid om jezelf volledig te omarmen zoals je bent. Zelfs zoals je jezelf waarneemt, hoewel je je misschien op een waanzinnige manier waarneemt – dat doe je inderdaad als je denkt dat er iets mis is; maar dat is niet erg – omarm eerst de droom, en houd van jezelf. Hou van jezelf omdat je bent waar je bent, zoals je bent. Want er is een eenvoudige wet van de metafysica, zoals je die kent, en die is deze: het is letterlijk en altijd onmogelijk om te overstijgen en te helen wat niet volledig wordt omarmd. En iets omhelzen betekent het liefhebben tot de dood.

Dus, als je je dag doorneemt, stel jezelf dan aan het eind van elke dag voor de komende zeven dagen de volgende vraag:

Hoe vaak ben ik in de afgelopen 24 uur gestopt met waar ik mee bezig was en heb ik mezelf helemaal liefgehad? ... Nou, ik wilde het wel meer dan eens doen, maar ik had het vreselijk druk.

Hm. Nee. Je was in de war. En er is een groot verschil. Je was gek toen je je van liefde voor het Zelf losmaakte. Dus dat is de eerste oefening die we je vanavond willen aanbieden: tel de komende zeven dagen, voordat je 's avonds in slaap valt, hoe vaak je die dag werkelijk en geheel van jezelf hebt gehouden.

Als we hier even stilstaan bij wat we zien vanuit ons niveau, ons perspectief – dat helemaal niets te maken heeft met lichamen; zie je, je kunt je niet echt verstoppen, privacy bestaat niet – wat we zien is dat vele geesten bezwijken onder schuldgevoelens bij de erkenning dat ze deze dag vaker wel dan niet zichzelf in feite hebben verafschuwed. Ze hebben iets gevonden om zichzelf op te beoordelen.

Ik ben te lang, ik ben te klein, ik ben te dik, ik ben te dun. Ik spreek niet goed genoeg, ik heb niet genoeg geld,

en zo gaat de lijst maar door en door en door. Ken je die lijst? Die lijst is gemaakt door een compleet gestoorde geest – en in Werkelijkheid bestaat die lijst niet.

Dus vergeet niet om op te letten als je merkt dat je over jezelf oordeelt, dat is het tegenovergestelde van Liefde. Dus kijk naar de verkramping in de denkkeest die zegt:

Oh mijn God, daar heb ik vandaag niet één keer aan gedacht: van mezelf houden.

Hou van jezelf ter plekke en op dat moment – nu! En je hebt van jezelf gehouden. En dan kun je gaan slapen, vredig. Is dat zinnig voor je?

Ik heb vele malen gezegd dat de weg gemakkelijk is en zonder inspanning – want wat voortkomt uit inspanning is van jouw wereld, en niet van het Koninkrijk. Ik heb je verteld dat de wereld lijnrecht tegenover de Waarheid van het Koninkrijk staat. De wereld is precies het tegenovergestelde van alles wat het Koninkrijk is. En als je de cellen van je lichaam en je geest aanspant – gevoed door angst en omdat je dingen probeert te laten gebeuren, en ze gebeuren niet – dan is dat een duidelijk teken dat je ergens vergeten bent om te rusten in de genade van eigenliefde. Zelfliefde opent de deur naar de openheid waardoor je je herinnert dat je Eén bent met alle geesten overal.

Er is geen gebrek. En de wezens die perfect voor je zijn in jouw fase van de reis zullen naar je toe worden gestuurd, als je ze maar verwelkomt voordat ze arriveren. Hm. Interessante gedachte, is het niet? Jouw wereld zal je leren: wat heeft het voor zin iemand te verwelkomen voordat hij heeft aangebeld? Waarom verwelkom je iemand niet voordat je hem ooit met je fysieke ogen gezien hebt? Kun je je voorstellen wat er zou gebeuren als je 's morgens wakker werd, vijf minuten nam om de wereld te vergeven en te zegenen en van jezelf te houden, en dan iedereen die die dag in jouw ervaring zou komen verwelkomen als een engel die jou de gelegenheid geeft om de wereld te zegenen met vergeving. Zie je, je vrede zou voor je uit lopen. Het zou een kamer binnengaan voordat je lichaam er zelfs is. En voordat er iets gezegd en gedaan is, heb je al de ruimte geschapen die groot genoeg is om wat er in je ervaring komt te bevatten. Je hebt omarmd wat omarmd moet worden, en daarmee is de weg naar transcendentie voor je vrijgemaakt.

Hm! Wordt dit nu allemaal te ingewikkeld?

Onthoud dit: wanneer de geest verlamd lijkt door wat er gezegd wordt, zijn er in feite twee dingen aan de hand. Allereerst wordt geprobeerd de geest te stoppen. Alleen wanneer de denkkeest gestopt is, kan er ruimte ontstaan. Als je je geblokkeerd voelt in je pogingen om te bevatten wat er wordt gedeeld, bedenk dan dat dat gevoel van geblokkeerd zijn niets meer is dan een oud, krankzinnig patroon. Dat is de boosdoener. Als je merkt dat je geblokkeerd bent, dat je de stukken niet helemaal in elkaar kunt passen, stop dan gewoon en streef er niet langer naar. Want de Ziel hoort de Waarheid. En wanneer wij op deze manier, of op vele verschillende manieren, met jullie komen spreken, komen wij niet om tot jullie aardse verstand te spreken, komen wij niet om tot het lichaam en jullie emotionele veld te spreken. We komen rechtstreeks tot de essentie van je Ziel spreken, die de waarheid al kent, die de Waarheid is, en in feite de ware bron is van waaruit deze woorden komen.

Hm... Even als aardigheidje, als dat is toegestaan...

... ik ben er nooit helemaal zeker van als ik naar jullie wereld kijk of het nu wel of niet zo is !

Hoe vaak ben jij per dag aan het twijfelen? Je kent het patroon van lachen om de zwakheden van anderen, maar zou je die van jezelf heel serieus nemen?

Zie je, alles wat ik doe in dit werk met mijn geliefde broeder, is dit: ik verblijf op een plaats en in een dimensie waar niets verborgen is, waar alle denkkeesten vertoeven op de plek waar ik ben. En wanneer iemand een vraag stelt of zelfs maar een gedachte denkt en die niet via het lichaam uitspreekt, ben ik niet meer dan iemand in wat jullie je renbanen noemen – stel je mij voor met een klein groen zonneklepje op het hoofd – en wanneer iemand komt en zegt: ‘Goed, ik vraag me af of ik op deze of op die moet wedden, wat is deze waarheid of die waarheid?’ Dan zeg ik: ‘Een ogenblikje.’ En ik sluit het raam met de kleine tralies, en ren achterom, en sluip achter je aan en onderzoek je hart van achteren, en zie wat daar geschreven staat, en zeg: ‘Oh, ja, oké.’ En dan ren ik terug, kom terug, en open het raam, en ik geef je het antwoord!

Welnu, velen van jullie – het is een nogal gemakkelijk proces omdat, zie je, ik houd de gegevens bij, en velen van jullie vragen dezelfde dingen steeds weer opnieuw.

Hm. Maar wees gerust, en begrijp dit goed: toen ik eens zei: ‘Van mezelf doe ik niets’, meende ik het. Mijn Vader doet deze dingen via mij. Dat vereist de bereidheid om te leren hoe *leeg van mezelf* te zijn met elke ademtocht. Dus zij die mij zouden willen zien als iemand die gevuld is met al deze grote kosmische wijsheid, gelieve mij anders te zien. Ik ben leeg en ruim, rustend in stille aanbidding en toewijding aan alles wat mijn Vader is, getuige van *niets dan wonderen*, en dat wat de Liefde van God uitbreidt en uitstraalt door de gehele Schepping. En als je dat niet in je denkkeest ziet, betekent dat alleen maar dat je nog niet bereid bent geweest je denkkeest te trainen om alleen Liefde te onderwijzen; om al je eigen ideeën op te geven, van moment tot moment, van adem tot adem.

Ik ben niet speciaal. Ik ben slechts je gelijke, je broer en je vriend – geschapen op hetzelfde moment dat jij werd geschapen, met dezelfde eigenschappen, hetzelfde potentieel, dezelfde werkelijkheid. En ik verwonder me, net als jij als je hier echt over nadenkt, ik verwonder me omdat ik door de uitgestrektheid van mijn bestaan – dat al van voor het begin der tijden dateert, net als het jouwe – nooit in staat ben geweest het moment van mijn schepping te doorgronden. Denk daar eens over na. Weet jij het moment waarop je begon? Nee. En je zult het nooit vinden. En dat betekent dat er inderdaad een onpeilbaar mysterie is dat ik Abba heb genoemd en dat aanwezig is op een plaats in mij die dieper is dan ooit gekend kan worden, hoezeer de denkkeest ook verlicht wordt. Dat wetende, kan er alleen nederigheid, toewijding, waardering, liefde zijn. Er kan alleen de vervulling zijn van de werkelijk enige betekenisvolle relatie die je ooit kunt hebben: Relatie met je Schepper. Want al de hele rest van je relaties zijn slechts reflecties van jouw samenzijn met een aspect van jezelf. En de enige manier waarop die relatie Heiligheid kan weerspiegelen is door het overvloeien van je toewijding, en de zuiverheid van je relatie met je Schepper. Begrijp je dat?

De schepping is groots. Hoe zou je het ooit allemaal kunnen bevatten? Dat kun je niet. Je kunt het alleen zonder angst tot je wezen toelaten. Want angst is een verkramping, en dat is het tegenovergestelde van Liefde. En als je angst kent, ben je in de wereld en niet in het Koninkrijk.

En zo, geliefde vrienden, heb ik jullie iets onthuld over de aard van mijn eigen wezen. Ik ben geen grootmeester, zoals velen willen dat ik ben, die allerlei vaardigheden en vermogens en machten op mij willen projecteren omdat ze bang zijn deze dingen voor zichzelf te omarmen. En projectie, datgene wat je hebt geprobeerd uit je ziel uit te spugen en kwijt te raken, is wat je waarnemingen maakt. Dus als zij die in een tempel komen om mij te aanbidden als de verlosser van de wereld, alleen maar zouden stilstaan en de waarheid zouden begrijpen dat projectie perceptie voortbrengt, zouden zij zien dat zij letterlijk de verlosser creëren waarvan zij geloven dat die er moet zijn, uit de ontkenning van wie zij zijn.

Daarom heb ik vaak gezegd tegen degenen onder jullie die ervoor kiezen een altaar te bouwen, een gebedskamer te hebben, hoe je het ook noemt: waarom heb je al die afbeeldingen van heiligen en meesters van over de hele wereld? Waar is jouw afbeelding? Wees gerust, probeer dat eens een uur lang. Neem een foto van jezelf en behandel die, bewijs er eer aan, net als je zou doen met een foto van je favoriete meester. Plaats het op je altaar en steek je kaarsen en wierook aan, besprenkel het met wijwater, wat je maar wilt doen, wat je rituelen ook zijn; en ontspan je dan en aanschouw je eigen afbeelding. En stel jezelf deze ene vraag: waar komt dat wezen vandaan? Kun je zien hoe dat lijnrecht tegenovergesteld zou zijn aan wat de wereld je leert te doen?

Ik heb het hier niet over het gevaar – en dat gevaar is er – om af te glijden naar een ego-identificatie van jezelf als groot en vorstelijk en speciaal, en alle anderen als slaaf. Daar hebben we het niet over, maar over het doorbreken van de verleiding om het ego het inzicht te laten afpakken dat je bent zoals God je geschapen heeft. Want zolang je in ruimte en tijd verblijft, zijn waakzaamheid en discipline absoluut vereist. En hoe meer je ontwaakt, hoe meer je ze nodig zult hebben.

In mijn tijd spraken we vaak over de verleiding van Satan. Het verhaal dat velen van jullie kennen van mijn veertig dagen en nachten in de woestijn, waarin Satan zelf mij kwam verleiden, is natuurlijk een symbool dat laat zien dat hoe meer Kracht en Licht er door je heen schijnt, het ego – de ego-energie die je schepping in deze dimensie doordringt, in mindere mate andere dimensies of sferen – altijd zal proberen om een thuis te vinden in je denkgest... altijd. Daarom, hoe meer je Licht schijnt, hoe meer deze kleine vlekken van duisternis naar binnen willen stormen en je kanalen verstoppen. Hm. Word nooit lui. Word nooit tevreden. Blijf meer en meer van God willen, eis het zelfzuchtig op, en leer waakzaam te zijn over welke gedachten je in je geest toelaat. En wees heel voorzichtig. Want als je wakker wordt, en je hebt plotseling een gemene en kwade gedachte, dan is de verleiding:

Oh, mijn God, ik heb het verknald!

Dat is een oordeel, en dat is het tegenovergestelde van Liefde. En alleen Liefde kan helen. Je merkt gewoon de gedachte op, en zegt:

Ha, ja, die heb ik eerder gehad.

Zelf-liefde. Liefde alleen geneest de geest. Geen andere methode zal werken.

Vergeving, zelfliefde, de erkenning dat niemand toevallig in je levenssfeer komt, en dat in werkelijkheid ieder van hen een aspect van je eigen wezen is, dat schatten van goud en wierook en mirre brengt, dat komt om te zien of jij die schatten zult ontvangen en daardoor zult erkennen dat elke dag de geboorte van Christus in jou tot stand wordt gebracht. Elke keer dat je die giften aanvaardt, en de manier waarop je je aanvaarding van die giften

bevestigt – die inderdaad in nogal interessante verpakkingen komen! – de manier waarop je het herkent of erkent is door je bereidheid terug te keren naar je werkelijkheid, je doel en functie, en dat schepsel, die geschenkenbrenger, te zegenen met de Vergeving van Christus.

En die vergeving komt niet van een denkkeest die denkt dat hij boven de ander staat, maar erkent niet alleen de gemeenschappelijkheid, maar de *eigen zelfde* identiteit. Zie je het verschil? Het is heel belangrijk.

Nou, ik zal je vergeven, jij arm eenvoudig schepsel.

Nee.

Ik vergeef je en zegen je omdat jij bent wie ik ben, en in de Werkelijkheid is er maar één van ons aanwezig, en samen hebben we de kracht om de Hemel naar de Aarde te brengen door onze heiligheid – nu!

Iemand moet dat uitbreiden naar het andere deel van zichzelf. Waarom jij niet? Waar wacht je op?

Als mijn moeder me maar zou vergeven, als mijn vader me maar zou vergeven, en oh jee die eerste vrouw die ik had en dan de vierde echtgenoot, oh jee. Als ik de dingen maar recht kon zetten met hen, dan zou ik verder kunnen gaan met Christus te zijn.

Zo. De pauze die net werd ingelast leek midden in een gedachte of een richting te zitten, en jullie tweede oefening is deze: blij vredig en word je eigen kanaal om de richting of het momentum van de gedachte, die net voor de pauze werd gegeven, af te maken. Begrijpen jullie dat allemaal? Als je jezelf aan die oefening overgeeft, niet één keer, maar vaak, en op een ontspannen manier, zul je merken dat het proces je naar diepere en diepere niveaus brengt. En diegenen onder jullie die zich oprecht met dat proces bezighouden, zullen beginnen aan een reeks van wat jullie inzichten of een openbaring noemen. En het zal helpen om de diepe energieën van je eigen denkkeest te verfijnen. Dus zou je bereid zijn om dat te doen?

We zullen zien. Denk eraan, er is geen privacy!

En dus zal het gepast zijn om er een korte tijd aan te besteden er zullen vragen gesteld worden door degenen die hier schijnbaar met een lichaam zitten.

Dus, ter afsluiting van dat wat in dit uur met jullie is gedeeld, onthoud dit: vergeving, zelfliefde, het aanvaarden van de *volmaaktheid* van elk moment waarin je jezelf bevindt – want omdat je al om genezing en ontwaken hebt gevraagd, gaat de Heilige Geest je al voor om je pad te effenen. Vergeet niet dat als je wist hoe je je pad kon uitstippelen, je al lang klaar zou zijn geweest! Dus aanvaard het feit dat wat zich voordoet deel is van een pad dat voor je wordt uitgestippeld door een Intelligentie of Wijsheid die veel beter dan je denkende geest weet hoe je de weg naar huis moet vinden. En hoe meer je je overgeeft aan de volmaaktheid van elk moment, hoe meer je ontdekt dat het oog van de naald altijd voor je is, en dat het in feite een koninklijke weg is die je naar vrede voert.

En daarmee, als je de technologie zou willen voorbereiden met de knoppen en zo, kunnen we verder gaan.

Vragen (zie de vraagbestanden)

Afsluiting

Deze (wat jullie noemen) bijeenkomsten van de familie zullen nu beginnen; en zullen groeien. En onthoud: met geduld, zonder twijfel, vertrouwend op en het toestaan van het perfecte ontvouwen. En als je denkt dat het zich niet perfect ontvouwt, kijk dan niet buiten jezelf, maar ga terug naar de vraag:

Heb ik vandaag van mezelf gehouden? Hoe vaak heb ik de wereld vergeven? Ben ik, excuseer de spreektaal, mijn eigen zaakjes aan het opschonen?

Want onthoud, deze wereld is niets meer dan een grootse voorstelling.

Dus, daarmee kunnen we deze keer afsluiten. Want wat gedeeld moest worden is gedeeld; en de vragen die gesteld zijn, zijn ook de vragen, niet altijd met dezelfde woorden maar met dezelfde strekking, die bij veel van jullie broeders en zusters aanwezig zijn. En daarom, aanvaard mijn zegeningen als mijn gelijke. Neem de mantel van mijn schouders en de kroon van mijn hoofd, en tooi jezelf. En doe dan hetzelfde voor je broeder en je zuster.

Wees daarom in vrede op dit moment en altijd. Wees het Licht dat deze wereld verlicht in eenvoud en gratie met een vriendelijke glimlach. Wees daarom ontwaakt op dit moment voor de Waarheid van jouw enige Werkelijkheid. Wees daarom vol goede moed, want ik heb de wereld overwonnen, en op dat moment heb jij dat ook gedaan. Als het in mij voltooid is, moet het ook in jou voltooid zijn want er is maar Eén van ons hier. Kun je dan accepteren dat je de kruisiging al hebt doorstaan? Je hoeft het proces niet te herhalen. Kun je accepteren dat de Hemelvaart al heeft plaatsgevonden? Kun je – wil je – de belichaming zijn van de Waarheid die alle dingen bevrijdt? Kan de tijd op enig andere manier worden benut?

Gezegend zij dan die Ene die voor altijd helder schijnt in de Geest van God, die ons geschapen heeft, we weten niet wanneer of hoe. En die waarheid is onontkoombaar.

Liefde voor ieder van jullie, want in jullie zie ik de weerspiegeling van mijzelf en ken ik de grootsheid, de uitstraling, de schoonheid en de liefde die mijn Vader is. En ik prijs mijn Vader zonder ophouden.

Amen

De eerste jaren: De Zegen van Vergeving – Vraag 1

Vraag:

Jeshua, is er, nu we deze zeer bijzondere tijd van het jaar ingaan, iets dat jij ons zou willen aanraden om in het hart te houden?

Antwoord:

Een verzoek om winnende lotnummers zou fijn zijn.

Geliefde vriend, je hebt een vraag gesteld die met luchthartigheid moet worden gevuld, dus daarom heb ik de vraag met luchthartigheid beantwoord.

Want luister goed naar je eigen woorden: 'nu we deze bijzondere tijd van het jaar ingaan.' Wat maakt het meer bijzonder dan elke andere tijd van het jaar? Er is niets speciaals aan jullie maand december. Er staan symbolen in de sterren geschreven die wijzen op een bewustzijnsproces dat altijd in jullie gaande is.

Daarom, in plaats van te vragen wat we nu in ons hart zouden moeten houden als we deze bijzondere tijd van het jaar ingaan, vraag je liever af wat je in je geest kunt houden om de diepgang te scheppen in elk moment van je ervaring, totdat er geen verschil meer is tussen welke dag van het jaar dan ook – zodat elke dag de Mis van Christus is.

Hm.

Gesnapt!

Zoals altijd, altijd! Maar het scheidt veel ruimte voor andere mensen om hun vragen te stellen.

Een diepgaand offer dat je hebt gebracht.

Dank u. Ik vind het heerlijk om uw doelwit te zijn.

Dus helpt dat antwoord bij je vraag?

Ja, natuurlijk. Dank u.

Zie je, de neiging van de denkkeest die gecharmeerd is geraakt van het denken van de wereld zal het patroon van het ego met zich meedragen om de frequentie te willen verschuiven door te proberen het één specialer te maken dan het ander, zelfs een tijdsbestek. En die poging om speciaalheid te creëren is de poging om ongelijkheid te creëren. En ongelijkheid, zoals je natuurlijk weet, is het tegenovergestelde van gelijkheid. Als je eenheid wenst, geef dan de behoefte aan speciaalheid op. Vraag je daarom deze kersttijd niet af wat je kunt doen om een diepgaande ervaring in deze tijd te brengen, maar denk na over wat je de rest van het jaar in je bewustzijn aan het doen bent om het diepzinnige mysterie van het leven niet te ervaren.

Dat is een heel goede vraag. Ik vraag me af waar die vandaan komt?

Die Ene van ons, ja?

Inderdaad.

Dus degene van ons aan deze kant van het paardenrace-loket stelde een vraag, en degene van ons aan de andere kant met het groene vizier (Hmm... ik heb nooit van de doornenkroon gehouden, ik heb het verwisseld voor een groene klep) rende gewoon achterom om het antwoord uit het Hart te plukken dat we allemaal delen en heeft het onszelf gegeven.

Er zijn twee vormen van bedrijvigheid. De ene is gebaseerd op angst, de andere is gebaseerd op Liefde. Welke energie voedt jouw drukte? Want de ene brengt de uitbreiding van het Koninkrijk voort, en de andere ontkent die. Hmm.

Hmm. Ik geloof dat we het goed gedaan hebben met die vraag. Dus, nog meer vragen?

De eerste jaren: De zegen van vergeving – Vraag 2

Vraag:

Wat betreft het land dat wij Shanti Christo noemen, er zijn veel vrienden die daar naartoe komen om eraan deel te nemen, en velen van ons hebben het verlangen in ons hart om dichterbij elkaar te wonen, om onze groeiprocessen te delen, om elkaar lief te hebben, om uw onderricht te begrijpen, enzovoort. Er lijken veel onbeantwoorde vragen en wensen te zijn van mensen die dichterbij en sneller samen willen komen, en ik vroeg me af of u hierop zou willen ingaan?

Antwoord:

Geliefde vriend, onbeantwoorde vragen zijn altijd een vorm van twijfel. Onbeantwoorde vragen weerspiegelen de kwaliteit van geest die niet in God maar in de wereld is geboren. De hoop dat iemand anders de nodige energieën in de derde dimensie zal creëren om jou (niet noodzakelijkerwijs 'jou' maar de algemene jij) in staat te stellen om te krijgen wat je denkt nodig te hebben, namelijk een grotere nabijheid tot andere lichamen in de ruimte, maar toch in ontkenning om in de rol van wat je leiderschap zou kunnen noemen te stappen om dat te bewerkstelligen. Begrijp daarom goed, er zijn velen die geroepen worden, en sommigen lijken die roep iets eerder beantwoord te hebben dan anderen.

De oproep tot Shanti Christo is de oproep om eerst elke belemmering te kennen voor de aanwezigheid van Kracht en Liefde en Licht in jezelf. Om niet langer iets in je bewustzijn te tolereren dat barrières opwerpt voor de manifestatie van de visie die je lijkt te roepen, en de bereidheid om de volledige verantwoordelijkheid te nemen om diegene te zijn die dat manifesteert.

Want zie je, die trilling is een zeer verfijnde trilling. Er is geen ruimte voor spelletjes. Er is geen ruimte om op de energieën van anderen mee te liften. Er is geen ruimte voor het ontkennen van de kracht van Christus in jezelf. Dit niveau van zuiverheid is absoluut noodzakelijk om in het veld van de tijd, geduldig, en met kwaliteit, het trillingsveld voort te brengen waarin nog meer mensen kunnen worden geroepen, die zullen ervaren wat bij jullie spontane gezangen van geest, emotie en lichaam, worden genoemd.

Want als je kijkt naar het samenkomen van zielen in de derde dimensie, waarbij sommigen op anderen rekenen om de frequentie te dragen, dan heb je ongelijkheid, dan heb je conflicten, dan heb je disharmonie. Tweedracht verzwakt het energieveld en de klank die uit het instrument zou komen heeft niet de kracht die je zou willen zien. Dat schept wrok in de geest van hen die willen dat anderen werkelijk verantwoordelijkheid nemen, en wrok schept alleen maar onderlinge strijd en dood. Daarom, onthoud de volgende woorden goed: Shanti Christo is de verantwoordelijkheid van iedereen die zich werkelijk geroepen voelt tot de manifestatie ervan. Puur en simpel. Want het is een groot experiment om het eenheidsveld voort te brengen, dat de Christusgeest is.

Klinkt je dat logisch in de oren?

Ja, dat doet het.

Dus, als er ongeduld of onbeantwoorde vragen zijn, help diegenen met dat soort energie zich te herinneren dat ze al buiten zichzelf aan het kijken zijn. Ze dienen terug te keren naar waar ze op dit moment zijn, en het proces van zuivering van hun eigen bewustzijn toe te

staan door middel van vergeving, door de grote kracht te aanvaarden die je bezit om af te rekenen met alles waarvan je denkt dat het een probleem is, of een beperking of een gebrek – en dat eerst aan te pakken. Met andere woorden, om eerst het Koninkrijk te zoeken, van waaruit alle dingen worden aangevuld.

Dat was een goede vraag. En, nogmaals, we moeten nadenken over wat de bron ervan is.

De eerste jaren: De zegen van vergeving – Vraag 3

Vraag:

Jeshua, ik moet denken aan ons gesprek over het co-creëren van Christussen een paar maanden geleden, en ik vraag me af of je dat gesprek vanavond wat zou willen uitbreiden?

Antwoord:

Ja. Schiet - ermee - op.

Denkt u dat u dat nog duidelijker kunt maken?

Nee.

Alles wat je nodig hebt is hier en nu gegeven. Alle macht onder Hemel en Aarde bevindt zich in de diepte van je bewustzijn, dat is wat letterlijk scheidt wat je om je heen ziet en wat je vanbinnen voelt. Daarom, claim die macht, bezit hem, neem hem op in je wezen, en sta jezelf nooit, nooit meer toe te ontkennen dat je de Ene bent, de Ene Schepping van God. En voor jou is niets onmogelijk. Helpt dat om het te verduidelijken?

U bent geweldig.

Ik ben alleen maar jezelf. Hmm.

De eerste jaren: De zegen van vergeving – Vraag 4

Jeshua: Dus, James, je hebt geen vraag?

Vraag:

Ja, ik heb een vraag. Ik weet het niet zeker. Oké, ik zal het vragen.

Jeshua: Hij wilde me altijd apart nemen en me onder vier ogen iets vragen...

Oké, ik wil iets vragen over dat 12/12 gedoe. Ik heb dus al naar al die andere vragen geluisterd, zie je, en dan denk ik: wat heeft het voor zin om nog vragen te stellen? Het antwoord is al gegeven.

Jeshua: Dus wat is het antwoord?

Antwoord:

Dus ik ben nog steeds nieuwsgierig naar dat 'er niets speciaals is'. Ik begrijp dat, en toch zegt de denkkeest in mij, er is deze dimensie waarin wij opereren en vele andere dimensies, en energie die in golven tevoorschijn komt...

Waar vandaan?

Vanuit onszelf.

En wát is dan die 12/12? Spreek vanuit de waarheid die in de diepte van je wezen is.

Het verlangen dat vrijheid zich manifesteert op de planeet, dat komt voort, stroomt voort, uit vele harten.

Vanuit het Ene Hart. Inderdaad, geliefde broeder, geliefde vriend, je hebt goed gesproken – want in waarheid symboliseert dat wat 12/12 wordt genoemd een uiting van het verlangen van de Ene Geest om uit de droom te ontwaken. En hebben we niet gezegd dat er vier sleutels zijn tot het Koninkrijk? En is de eerste niet Verlangen? Daarom, zie je, je hebt het begrepen, recht uit de kern van de diepste Waarheid. Het is een uitdrukking van het verlangen van de Geest van Christus om de droom van de dromer op te geven. Dus, zie je, je wist het toch.

Geliefde vriend, er is nog maar een klein spoor over van het diepe patroon, de diepe neiging – die je al vele levens lang aan het oplossen bent – het patroon en de neiging om jezelf niet te vertrouwen. En dat veroorzaakt dan weer dat je denkkeest op anderen een betere verbinding met God projecteert dan op jezelf. Ik heb altijd van je gehouden, en dat zal ik altijd doen. En spoedig komt de dag dat je door de ogen van je hart naar Mij zult kijken, en Mij niet langer zult zien als boven jou. Je zult in mij de stralende glans van jouw volmaakte gelijkheid met mij. En dan, inderdaad, kan de dans beginnen.

Jippie. Jippie!

Nog een actuele vraag. Dus, hoe gaat het met jullie allemaal?